

מנחות טו

ברייטא ראשונה

התנא	טענותו	דחייה
רבן יוחנן בן זכאי	כתוב אחד אומר: תספרו חמשים יום , וכתוב אחד אומר: שבע שמות תמימות תהיינה , הא כיצד? כאן ביום טוב שחל להיות באמצע שבת	דלמא כדאביי, דאמר אביי: מצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי!
רבי אליעזר (כר' יהודה בן בתירה בברייטא השנייה)	תספר לפי , ספירה תלויה בבית דין, יצאת שבת בראשית שספירתה בכל אדם	ממאי דביום טוב ראשון קאי? דלמא ביום טוב אחרון קאי!
רבי יהושע	אמרה תורה: מנה ימים וקדש חדש, מנה ימים וקדש עצרת, מה חדש סמוך לביאתו ניכר, אף עצרת סמוך לביאתו ניכרת, וא"ת: עצרת לעולם אחר השבת, היאך תהא ניכרת משלפניה	
רבי ישמעאל	הבא עומר בפסח ושתי הלחם בעצרת, מה להלן רגל ותחלת רגל, אף כאן רגל ותחלת רגל	
רבי יהודה בן בתירא (כר' יוסי בפרושו השני)	נאמר שבת למעלה ונאמר שבת למטה, מה להלן רגל ותחלת רגל סמוך לה, אף כאן רגל ותחלת רגל סמוך לה	

ברייטא שנייה

התנא	טענותו	דחייה
רבי יוסי בר יהודה	הרי הוא אומר תספרו חמשים יום , כל ספירות שאתה סופר לא יהו אלא חמשים יום, ואם תאמר: ממחרת שבת בראשית, פעמים שאתה מוצא חמשים ואחד, ופעמים שאתה מוצא חמשים ושנים, חמשים ושלשה, חמשים וארבעה, חמשים וחמשה, חמשים וששה	הוה אמינא: דלמא חמשין לבר מהני שיתא!
ר' יהודה בן בתירא (כר' אליעזר)	תספר לפי , ספירה תלויה בבית דין, יצתה שבת בראשית שספירתה בכל אדם	ממאי דביום טוב ראשון קאי? דלמא ביום טוב אחרון קאי!
רבי יוסי	וכי נאמר ממחרת השבת שבתוך הפסח? והלא לא נאמר אלא ממחרת השבת , דכל השנה כולה מלאה שבתות, צא ובדוק איזו שבת?	ר' יוסי נמי חזי ליה פירכא, והיינו דקאמר ועוד (ממאי דביום טוב ראשון קאי? דלמא ביום טוב אחרון קאי!)
(כר' יהודה בן בתירה בברייטא הראשונה)	ועוד, נאמרה שבת למטה ונאמרה שבת למעלה, מה להלן רגל ותחילת רגל, אף כאן רגל ותחילת רגל.	
רבי שמעון בן אלעזר	כתוב אחד אומר: שבע ימים תאכלו מצות , וכתוב אחד אומר: שבעת ימים תאכלו מצות , הא כיצד? מצוה שאי אתה יכול לאוכלה שבעה מן החדש, אתה יכול לאוכלה ששה מן החדש	

ויקרא פרק כג

(טו) **וספרתם לכם** ממחרת השבת **מיום הביאכם** את עמר התנופה **שבע שבתות תמימת תהיינה**:
(טז) עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה':

דברים פרק טז

(ח) ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלהיך לא תעשה מלאכה:
(ט) שבעה שבעת תספר לך **מהחל חרמש בקמה תחל לספר** שבעה שבעות:
(י) ועשית חג שבעות לה' אלהיך מסת נדבת ידך אשר נתן כאשר יברכך ה' אלקיך:

